

rigtig faaet Forskellen mellem Forholdene paa Færøerne og Forholdene hernede at se. Vi havde ønsket, at de kunde være deroppe, naar Sneen fyger ned fra Fjældene og Stormene strækker til Jorden, hvad de møder, Skibe og Baade slænges paa Land, Husene gaar i Stykker o. s. v. Hvis de havde set vort Mandskab, der skal hen i Fjældene for at bjerge Faarene, og i et saadant Uvejr havde set vore Robaade eller vore Fiskekuttere, der ligger ude, hvor alt gaar i eet, naar der ingen Forskel er paa Himmel og Hav, paa Luft, Sø og Sne, det er alt ud i eet, saa kunde det dog være, særlig hvis man desuden tog i Betragtning vore ejendommelige Forhold, vort Sprog, vore Leveveje, den daglige Hus-holdning, Boligerne, at man saa vilde se med lidt andre Øjne paa de Klager, der nu fremsættes fra Færøerne, end naar man sidder her i København indenfor fire Vægge i et godt opvarmet Lokale. Det var Hovedgrunden til, at vi ønskede, at Kommissionen skulde arbejde paa Færøerne, hvis den skulde fremsætte Forslag om Forandring af vore administrative Forhold. Vi mente, at et saadant Arbejde ikke kan gøres udelukkende kontormæssigt.

Jeg er for øvrigt noget bedrøvet over den Stilling, der af de tre af Rigsdagens Partier, i alt Fald de to af Partiernes, og af den højtærede Minister er taget til § 5 og § 16 i nærværende Lovforslag, de to Paragraffer, som gaar ud paa, at vi skal have en vis Indflydelse paa den færøske Lovgivning. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at Lagtinget er en kommunal Forsamling, ikke nogen politisk. Det er ikke rigtigt. Jeg skulde dog formene, at en ældre Landstingsmand i den Retning maa være à jour med den saakaldte færøske Grundlov, altsaa Grundlov en miniature, som Lagtingsloven populært kaldes, særlig dens § 11, hvor der staar, at Lagtinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regeringen forelægges det, og Tinget skal ogsaa være berettiget til at fremsætte Forslag til nye Love o. s. v. Det kan man dog ikke kalde kommunalt, og § 11 er netop en af Hovedparagrafferne i vor Lagtingslov af 1854. Jeg beklager meget, at man ikke i alt Fald fra et Flertal indenfor dette høje Ting har kunnet gaa med til de Ønsker, der fra færøsk frisindet Side er fremsatte og udformede i §§ 5 og 16, men jeg betragter det ikke som umuligt, at vi maaske dog kan opnaa noget i den Retning, særlig efter at have hørt Udtalelserne fra det ærede 11te tingvalgte

Medlem, der sagde, at han anbefalede en saglig Behandling af Forslaget. Jeg vil rette en speciel Tak til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsø) for hans Udtalelser vedrørende Lovforslaget. Særlig lagde jeg Mærke til og blev glad over at høre ham udtale, at han antog, at Færingerne selv havde bedst Forstaaelse af at ordne i alt Fald Detaillerne i deres lokale Forhold.

Jeg haaber, at denne Sag, der nu er foreslaaet henvist til Udvalg, vil blive velvilligt behandlet der, og at ikke den Retning maa faa alt for stor Følge indenfor Udvalget, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) gjorde sig til Talsmand for, den Retning, som fremsætter Bebrejdelser mod Ministeren, fordi han skal have forlokket mig og andre Færinger til Løsrivelsesarbejder overfor Danmark o. s. v.; det skulde være nogle separatistiske Spekulanter, som den højtærede Minister har protegeret. Jeg finder det meget uheldigt og meget beklageligt, at man ved Behandlingen af en saa alvorlig Sag, som denne i Grunden er, møder frem med den Slags i Stedet for at se ganske roligt og nøgternt paa hele Forholdet. Forholdet er dog det, at Færingerne, som i Hundreder og atter Hundreder af Aar har været tvungne ind under Monopolhandelens Baand — det er ikke mere end 60 Aar siden, Monopolhandelens Baand blev løst paa Færøerne —, er et Folk, der nu er ved at vaagne til politisk Bevidsthed, og det Forslag, der foreligger her, er et ganske naturligt Udslag af en naturlig Folkevækst, af en naturlig Forstaaelse af, at man nu er noget mere værd end for 60 Aar siden, da det var forbudt alle Færinger uden Kaution at rejse ud af Færø Land, de havde at holde sig indenfor Grænserne der, og det var forbudt dem at handle med andre end de kongelige Betjente; hvis de handlede med en Hollænder eller en Engelskmand, hvis en Bonde f. Eks. solgte et Par Vanter til en Engelskmand, mistede han hele sin Gaard, hele sin Ejendom. Nej, man skal ikke se paa den Maade paa de færøske, jeg kan godt sige, Frihedsbestræbelser — for det er det —, at de er et Udslag af Danskerhad, Udslag af Lyst til at løsrive sig o. s. v. Man skal se dem ganske naturligt. Hvis man nemlig vedbliver at slaa paa de Strenge, saa kan det vel hælde, at Resultatet hurtigere, meget hurtigere, end man aner det, netop bliver det modsatte af, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds vistnok havde tænkt sig og vistnok havde ønsket. Naar det ærede Medlem udtalte, at disse Separatister paa Færøerne vilde føre Landet ud i en Ulykke